

DOMINGO XXXIII DEL TIEMPO ORDINARIO (ciclo A)

El evangelio de este domingo, nos ilumina sobre el gran equilibrio que existe entre la vida venidera y el tiempo presente. Por una parte, no debemos olvidar que un día hemos de presentarnos ante Dios y que este mundo es fugaz y transitorio. Por otra parte se nos indica la relevancia, de cara a la eternidad, de todo lo que hacemos en esta vida.

Hay una tentación muy extendida que es la de pensar que con lo poco que somos no vale la pena hacer nada porque nuestra acción va a tener consecuencias muy limitadas. Esta actitud viene ilustrada por el servidor que recibió un solo talento.

La parábola, por el contrario, muestra que la diversidad de dones sirve a un solo Señor, que es Dios. Por tanto la razón primera de nuestras acciones no es el efecto que nosotros podamos experimentar, sino cumplir la voluntad de Dios. La excusa que da el trabajador ocioso es su misma condena, porque reconoce, en definitiva, que no ha cumplido la voluntad de su Señor. Conociendo lo que quería de él no lo ha realizado.

Si leemos la parábola desde la carta de san Pablo, podemos aplicar el evangelio de forma especial a los cristianos. Dice: «sois hijos de la luz e hijos del día» y, por tanto, «no durmamos como los demás, sino estemos vigilantes y vivamos sobriamente». Dios otorga dones naturales y sobrenaturales.

Si nos fijáramos sólo en los dones naturales, pensaríamos en la obligación que tiene toda persona de trabajar y contribuir al bien de la sociedad y del mundo en general.

Si consideramos los dones sobrenaturales, caemos en la cuenta de la especial responsabilidad que recae sobre los cristianos. De hecho, somos nosotros, conocedores de la verdad revelada en Jesucristo, a quien Dios ha dado su Espíritu, su gracia, su fuerza, su luz.

Un catedrático de historia francés, que se declaraba ateo, le decía a su amigo católico: “vosotros decís que sois la sal de la tierra y la luz del mundo. Si yo no veo esa sal ni esa luz en el mundo, ¿a quién le tengo que echar la culpa?”.

Si nuestros actos buenos, por el don de la gracia y uniéndolos al sacrificio de la Eucaristía, alcanzan un valor infinito y tienen resonancias eternas, no cabe duda de que hemos de aprovechar todo lo posible para dar culto a Dios, con el corazón y con la vida. Estamos en la tierra como servidores de Dios. Y de una forma especial los cristianos. Donde existe el don se da también la responsabilidad. Y el don que se te dará ahora en la Eucaristía es Dios mismo.

La Providencia divina ha hecho de María una especial colaboradora en la obra de la salvación. Esa misma Providencia divina también nos invita a nosotros. De mi actitud depende no sólo mi salvación personal sino que, incorporado a la Iglesia y miembro vivo de ella, soy instrumento de Dios para la salvación de los demás.

НЕДІЛЯ ТРИДЦЯТА ЗА СТАНДАРТНИМ ЧАСОМ (Цикл А)

Недільне Євангеліє навчає нас про велику рівновагу, яка існує між життям майбутнім і теперішнім часом. З одного боку, ми не повинні забувати, що одного дня ми повинні постати перед Богом і що цей світ швидкоплинний і минаючий. З іншого боку, нам вказують на зв'язок усього, що ми робимо в цьому житті, з вічністю.

Існує поширена спокуса думати, що з огляду на те, наскільки ми малі, не варто нічого робити, бо наші дії матимуть дуже обмежені наслідки. Таке ставлення ілюструє слуга, який отримав лише один талант.

Притча, навпаки, показує, що різноманітність дарів служить одному Господу, яким є Бог. Тому головною причиною наших вчинків є не ефект, який ми можемо отримати, а виконання Божої волі. Виправдання, яке дає нероба, - це його власний осуд, бо він визнає, що в кінцевому підсумку не виконав волю свого Господа. Знаючи, чого Він хоче від нього, він цього не зробив.

Якщо ми прочитаємо притчу з послання святого Павла, то зможемо по-особливому застосувати Євангеліє до християн. Він каже: "Ви - діти світла і діти дня", а тому "не будемо спати, як інші, але будемо пильнувати і жити тверезо". Бог дає природні та надприродні дари.

Якби ми дивилися тільки на природні дари, то подумали б про обов'язок кожної людини працювати і робити свій внесок на благо суспільства і світу в цілому.

Якщо ж розглядати надприродні дари, то ми усвідомлюємо особливу відповідальність, яка лежить на християнах. Адже саме ми знаємо істину, об'явлену в Ісусі Христі, саме нам Бог дав Свого Духа, Свою благодать, Свою силу, Своє світло.

Один французький професор історії, який оголосив себе атеїстом, сказав своєму другові-католику: "Ти кажеш, що ти сіль землі і світло світу. Якщо я не бачу цієї солі і світла у світі, то хто я винен?"

Якщо наші добрі справи, завдяки дару благодаті та об'єднанню їх у жертву Євхаристії, набувають безмежної цінності і мають вічний резонанс, то немає сумніву, що ми повинні використовувати всі можливі засоби, щоб поклонитися Богові, серцем і життям. Ми перебуваємо на землі як слуги Божі. Християни в особливий спосіб. Де є дар, там є і відповідальність. І дар, який буде даний вам зараз в Євхаристії, - це сам Бог.

Боже Провидіння зробило Марію особливою співпрацівницею у справі спасіння. Це ж саме Боже Провидіння запрошує і нас. Від мого ставлення залежить не тільки моє особисте спасіння, але й те, що, включений у Церкву і живий її член, я є Божим знаряддям для спасіння інших.